

INTE TRÅKIGT EN ENDA GÅNG – FRUKOSTMÖTE I UPPSALA AROS ROTARYKLUBB

Fredag morgon innebär frukostmöte för medlemmarna i Uppsala Aros rotaryklubb. Björn Söderström är dagens frukostvärd och han hälsar god morgon i dörren. "Här kommer klubbens första kvinnliga medlem!" hojtar någon.

Det är Kerstin Hultér Åsberg man syftar på.

– Ja, det är jag. Min man var med i den södra klubben och på fredagskvällarna berättade han om så trevliga saker, människor han hade mött och föredrag han hade hört, berättar Kerstin. Då tänkte jag: "Det där hade jag velat vara med i".

Men när Kerstin gick med i klubben 1994 var det inte helt utan motstånd från några av medlemmarna.

– Det var inte så populärt hos alla. Men det visste inte jag något om då, säger Kerstin.

Det var först senare när hon läste i Uppsala Aros protokoll från den tiden som hon fick se motsättningarna som fanns mot att kvinnor skulle kunna bli invalda i klubben.

– Men det var även några som talade sig varma för mig och fler att kvinnor skulle vara med, säger Kerstin.

Idag är läget annorlunda. Ungefär lika många kvinnor som män i klubben engagerar sig i verksamheten. Rotarys stora, globala mål är att vaccinera mot polio men många lokala hjälpprojekt drivs också. Många fördomar om Rotary lever dock till viss del kvar.

– Det kan nog kännas väldigt konservativt, säger Lena Wagenius. Jag tänker på artisten Säkert!

Lena Wagenius, Kerstin Hultér Åsberg (klubbens första kvinna) och Björn Söderström är på plats inför rotaryklubbens morgonmöte.

som i en låt sjunger ungefär "vi står lika still som Rotary". Det är en vanlig fördom, att det är en klubb för gubbar som sitter och kliar varandra på ryggen. Men jag upplever faktiskt att det är en väldigt kreativ miljö med många riktade projekt och volontärer under organiserade former.

Staffan Björklund har varit med i klubben sedan -97 och minns tillbaka på när Expressen skrev en artikel med titeln "Våra hemliga makthavare i Sverige".

– För tjugio år sedan var det väldigt slutet och lite information som kom ut, man trodde till och med att det här var en ordern som hade hemliga riter och så vidare. När vi läste artikeln skrattade vi gott, för vårt största problem var verkligen att komma ut med den kunskapen vi ville för att få in mer människor som ville vara med och hjälpa till.

– Vi är ett gäng människor som representerar olika yrken, men det är inte det som är huvudsyftet, fortsätter Staffan. Alla här är besjälade att viljan att göra gott för sin värld på något sätt. Och har man den grundläggande inställningen passar man väldigt bra in i Rotary.

Varje fredag morgon äter Uppsala Aros rotaryklubb frukost tillsammans och lyssnar därefter till ett intressant föredrag.

Vi försöker hela tiden rekrytera nya medlemmar. Alla som vill är välkomna, det är bara att ta kontakt med oss.

Efter att frukosten är intagen är det dags för morgondagens föredrag. Talaren Anders Bjersby är chef för konstenheten vid Region Uppsala och berättar om hur det går till när man väljer konst åt Regionen.

– Det handlar om att möta människor bokstavligen från vaggan till graven, säger Andreas. Finns det konst som lämpar sig bättre för olika vårdssamhang? Det är den grundläggande frågan.

"Konsten som finns runt i våra offentliga miljöer – vem ska bestämma hur den ska se ut och vem ska den vända sig till?" Anders Bjersby, chef för konstenheten vid Region Uppsala håller föredrag om hur man väljer konst åt Regionen.

Efter föredraget får han nyfikna frågor från åhörarna. Varje vecka handlar föredraget om något nytt, och även ämnen som inte låter speciellt spännande, brukar vara intressanta.

– Jag kan inte säga att jag har varit med om att det har varit tråkigt en enda gång, säger Lena.

– Det är en väldigt levande klubb, vi har roligt tillsammans och är omtänksamma mot varandra. Och sedan tyvärr, får man säga, så är det värdefullt att få känna att man i den här världen gör någon nytta, säger Lena.

TEXT OCH FOTO: SIGNE STRAND